

De Twaalf Discipelen

Les 12/13: De apostel Paulus

<http://www.middletonbiblechurch.org/12disc/12dis.htm>

NL: <http://www.verhoevenmarc.be/apostelen.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of SV1977)
Vertaling door M.V. (Update 27-01-2016)

We hebben nu alle 12 apostelen bestudeerd, inbegrepen de man die de plaats van Judas innam (zie Les 11 over Matthias). In deze les willen we een man bestuderen die niet tot de oorspronkelijke 12 apostelen behoorde maar die door God was geroepen om een heel bijzondere apostel te worden. Hij is een man waar we allemaal al van gehoord hebben: DE APOSTEL PAULUS. Het Nieuwe Testament vertelt ons meer over de apostel Paulus dan over de andere 12 discipelen samen! Een gedetailleerde studie over het leven van deze man zou een boek vergen, niet louter een les zoals deze. We zullen nu een blik werpen op zijn leven doorheen zeven interessante vensters:

1) Zijn joodse religie

Paulus had in feite twee namen. Hij werd SAULUS genoemd, maar ook PAULUS. Vóór zijn redding werd hij SAULUS genoemd. Na zijn redding werd hij gewoonlijk PAULUS genoemd. Wij zullen dat in deze les ook zo doen.

Saulus van Tarsus was een erg godvruchtige jood. Bent u een godvruchtig iemand? Gaat u regelmatig naar de kerk? Dankt u voor de maaltijden? Leest u de Bijbel? Bid u?

Saulus was erg religieus. Hij beschrijft zijn religieuze leven in Filippenzen 3:4-6. Hij kwam uit een religieus joods gezin; hij werd besneden als kind; hij deed alles wat een religieuze jood werd verondersteld na te komen; en hij hield zo goed de Tien Geboden dat niemand hem kon beschuldigen van een van deze te overtreden (zie Filippenzen 3:6). We weten ook dat Saulus een Farizeeër was (zie het laatste woord in Filippenzen 3:5). Als u wilt weten hoe de Farizeeën waren, lees dan Lukas 18:10-12. Zij waren erg religieuze mannen die meenden dat zij heel rechtvaardig waren! Saulus was zo'n man. Saulus dacht van zichzelf religieuzer te zijn dan de meeste Joden van zijn dagen (Galaten 1:14). Hij zei: "dat ik in het Jodendom meer vorderingen maakte dan veel leeftijdgenoten onder mijn volk, omdat ik een nog groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaders".

Is het mogelijk religieus te zijn maar niet rechtvaardig? Is het mogelijk religieus te zijn maar niet gered? Het is mogelijk om allerlei religieuze handelingen UITWENDIG te doen, maar INNERLIJK een hart te hebben dat bevuild is door zonde en geen goede relatie met God te hebben. Hij dacht dat hij God behaagde en diende, maar in feite STREED HIJ TEGEN GOD.

2) Zijn monsterlijke daden

Wat deed Paulus volgens zijn eigen woorden toen hij een religieus maar ongered man was (zie Galaten 1:13; Filippenzen 3:6 en 1 Korintiërs 15:9)? Hij zei: "dat ik de gemeente van God uitermate fel vervolgde en die verwoestte" (Galaten 1:13). Saulus was een grote vijand van de Kerk. Saulus wilde de verspreiding van het Christendom verwoesten. Op dit punt in zijn leven geloofde Saulus niet dat Jezus God was.

De moedige Stefanus was de eerste christelijke martelaar (Handelingen 7:54-60). Wie stond er goedkeurend bij op de dag dat Stefanus werd gedood door steniging (Handelingen 7:57-58)? Saulus. Spoedig werd deze jongeman een leider in de vervolging van gelovigen (Handelingen 8:1). Hij ging de huizen binnen op zoek naar christenen om hen over te leveren (Handelingen 8:3). Saulus was als een briesende leeuw die tegen de discipelen van de Heer tekeer ging met dreiging en moord (zie Handelingen 9:1).

In 1 Timotheüs 1:13 beschrijft Paulus wat voor een man hij was in die dagen voordat hij gered werd. Merk de drie woorden op die hij gebruikt:

1. Een godslasteraar

Tegen welke Naam denkt u dat Saulus sprak (Handelingen 26:9)? “Tegen de Naam van Jezus van Nazareth”. Hij belasterde niet enkel Christus maar hij DWONG anderen dat ook te doen (Handelingen 26:11). Kent u mensen die boze en hatelijke taal spreken tegen de Heer Jezus Christus? Kent u mensen die vloeken met gebruikmaking van de naam van de Heer Jezus?

2. Een vervolger

Het woord “vervolgen” betekent achterna jagen zoals een jager zijn prooi. Iemand vervolgen betekent achter iemand aangaan met de bedoeling die persoon kwaad te doen. Saulus vervolgde elke gelovige die hij maar kon vinden (Handelingen 26:11). Toen Saulus gered werd, ontdekte hij wie het was die hij in feite vervolgde. Wie vervolgde Hij (Handelingen 26:14-15)? De Heer Jezus. Als iemand het lichaam (DE KERK) vervolgt dan vervolgt hij het Hoofd (DE HEER JEZUS, HET HOOFD VAN DE KERK)

3. Een verdrukker

Saulus was een verdrukker. Dit betekent dat hij gewelddadig was, met razende, agressieve woede (Handelingen 26:11). Hij heeft velen gevangen gezet en ermee ingestemd dat zij gedood werden (Handelingen 26:10). Als u in die tijd een christen was, kon u maar beter maken dat u niet in de buurt kwam van de briesende Saulus.

Als u in die tijd een gelovige zou geweest zijn, dan had u van Saulus gedacht dat hij de LAATSTE zou zijn die ooit in aanmerking zou kunnen komen om gered te worden. Dan had u waarschijnlijk zoiets gezegd: “God is in staat zondaars te redden, maar er is geen mogelijkheid dat deze man ooit zou kunnen gered worden. Hij is de grootste vijand van de Kerk! Hij heeft zich voorgenomen ieder een te verwoesten, en niemand of niets zal hem van gedachten kunnen doen veranderen. Er bestaat geen hoop voor deze man”.

Zijn er mensen die u kent die u hebt opgegeven, die u als hopeloos beschouwt? Hebt u gezegd: “Deze persoon zal nooit veranderen. Deze persoon zal nooit gered worden”. Dezelfde God die Saulus wonderlijk veranderde en zijn leven helemaal omdraaide, is dezelfde God die vandaag levens kan veranderen. Waarom niet beginnen bidden voor sommigen van deze mensen die u “opgegeven” hebt. Twijfel nooit aan de reddende bekwaamheid van God. Hij is Degene die Saulus genadig redde en Die wegens Zijn genade in staat is grote zondaars te redden vandaag (zie 1 Timotheüs 1:15-16)!

3) Zijn verbazingwekkende bekering

Saulus werd BEKEERD. Hij DRAAIDE zich om en veranderde de richting die hij liep. Hij had op het verkeerde pad gelopen, maar plots gebeurde er iets waardoor deze man zich helemaal omdraaide! De bekering van Saulus is op drie plaatsen beschreven in het boek Handelingen: 9:1-9; 22:1-11 en 26:1-18. Wat gebeurde er op deze belangrijke dag? Wat zag Paulus? Wat realiseerde Saulus zich plots wat hij zich niet eerder realiseerde? Was Saulus bereid om Jezus te gehoorzamen als HEER (Handelingen 9:6)? Wat deed Saulus onmiddellijk nadat hij was bekeerd (Handelingen 9:18)? Hij werd gedoopt. Hebt u dit al gedaan? Bent u bekeerd? Bent u van richting veranderd? Welke richting ging u uit? Welke richting gaat u nu uit? Saulus was een veranderd man. Bent u een veranderd mens?

4) Zijn opmerkelijke bediening

Wat deed Saulus meteen nadat hij werd gered (Handelingen 9:20)? “Meteen predikte hij Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”. Waarom waren die mensen buiten zichzelf toen zij deze man het evangelie hoorden verkondigen (Handelingen 9:21)? Ze zeiden: “Is dit niet degene die in Jeruzalem hen die deze Naam aanriepen, uitroeide, en die daarom hier gekomen is om hen geboeid naar de overpriesters te brengen?”. Saulus de grote vijand van de Kerk was nu Paulus de grote apostel van de Kerk. Paulus’ leven was compleet veranderd. Hij was nu een “nieuwe schepping” (2

Korinthiërs 5:17). Hij had een wonderlijk getuigenis van wat Christus had gedaan voor zijn ziel. Lees wat de gelovigen over hem zeiden: “Hij die ons voorheen vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij voorheen verwoestte” (Galaten 1:23). Hoe ontstond zo’n groot verschil in het leven van deze man? Hij had de Heer Jezus Christus ontmoet! En u?

De Heer had een heel bijzondere bediening voor de apostel Paulus. Alhoewel Paulus niet een van de 12 apostelen was, maakte God van hem een speciale apostel (zie Galaten 1:1; Romeinen 1:1). De opgestane Christus deed een bijzondere verschijning voor hem (Handelingen 9:5; 1 Korinthiërs 9:1; en 1 Korinthiërs 15:8 zegt: “En als laatste van allen is Hij ook aan mij verschenen”). Christus onderwees Paulus ook op een bijzondere manier (Galaten 1:11-12; Efeziërs 3:3-5, 7-9). Het woord APOSTEL betekent “gezondene”. God zond Paulus op een heel grote missie, en Paulus werd genoemd: “de apostel van de heidenen” (Romeinen 11:13). Doorheen het Romeinse rijk predikte Paulus tot de Heidenen (zij die geen Joden waren; zie Efeziërs 3:8) en vertelde hen over Christus die hen kon redden en hen tot leden van Zijn Lichaam kon maken, de Kerk. Saulus de vervolger haatte iedereen die Christus predikte. Nadat hij Christus leerde kennen werd hij zelf een stoutmoedige prediker, misschien wel de grootste prediker die de Kerk ooit gekend heeft.

Paulus’ bediening was werkelijk opmerkelijk. Als we het Nieuwe Testament lezen dan ontdekken we dat Paulus de hoofdfiguur is en het voornaamste karakter. Bijvoorbeeld: de eerste 12 hoofdstukken van het boek Handelingen gaan meestal over Petrus, maar de laatste 16 hoofdstukken van Handelingen (vanaf hoofdstuk 13) gaan allemaal over de apostel Paulus en zijn zendingsreizen. U kan een bijbelse kaart nemen over de zendingsreizen van Paulus om u een idee te vormen van alle plaatsen waar hij naartoe ging:

Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/handelingen.htm>

We moeten ons ook herinneren dat bijna de helft van de nieuwtestamentische boeken geschreven werden door Paulus. De geschiedenis van de Kerk zou er helemaal anders uitgezien hebben zonder de bediening en inspanningen van deze toegewijde dienaar van Christus.

God had een doel met de redding van Paulus (of Saulus). God redde hem niet voor niets. Hij redde hem voor iets erg belangrijks en wonderlijks. Waarom redde God Saulus volgens Handelingen 9:15? “De Heere zei tegen hem [= Ananias]: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten”. Waarom redde God Saulus volgens Handelingen 26:16-18? De Heer zei: “hiertoe ben Ik aan u verschenen: om u aan te stellen als dienaar en getuige zowel van de dingen die u gezien hebt als van die waarin Ik nog aan u

verschijnen zal; en Ik zal u verlossen van dit volk en van de heidenen [= die hem zouden vervolgen], naar wie Ik u nu zend, om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van de zonden ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij”.

Bent u gered door Gods genade? Als dat zo is, dan heeft God u gered *voor iets*. God heeft een bijzonder doel voor u. God heeft een bepaalde manier waarop Hij wil dat u Hem zal dienen. God wenst uw leven aan te wenden, op een bijzondere manier, zoals Hij ook het leven van Paulus gebruikte. De kwestie is deze: Bent u bereid dat de Heer uw leven aanwendt op de manier die Hij verkiest? Hebt u zich helemaal aan Hem gegeven en gezegd: “Ik zal doen wat U wilt dat ik doe, en ik zal zijn wat U wilt dat ik ben, en ik zal gaan waar U wilt dat ik ga”? Hebt u ooit gezegd wat Paulus eens zei in Handelingen 9:6: “Heere, wat wilt U dat ik **doen** zal?” Bent u een uitverkoren “instrument” dat de Heer kan gebruiken (Handelingen 9:15)?

Bedenk dat Paulus niet enig soort van “SUPERCHRISTEN” was. Hij was een mens zoals wij. Hij had een zondige oude natuur net zoals wij (zie wat Paulus zei in Romeinen 7:14, 18, 24, 25). Paulus werd de grote man die hij was niet wegens zijn intelligentie, maar omdat hij een grote God had die hij vertrouwde. Dezelfde grote God is beschikbaar voor u vandaag? U kunt Paulus’ God vandaag vertrouwen. Paulus’ God kan van u een grote dienaar van Christus maken.

5) Zijn vele lijden

Spoedig nadat Paulus werd gered, vertelde God hem wat hem stond te wachten in zijn levensloop: “Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet **lijden** voor Mijn Naam” (Handelingen 9:16). Vele gelovigen hadden geleden en velen stierven door de wrede handen van Saulus als vervolger. Toen Saulus Paulus werd, moest ook hij leren dat het leven van een gelovige soms lijden meebrengt. In Paulus’ geval betrof het VEEL lijden.

In 2 Korintheërs 11:23-28 vertelt Paulus over de verschillende manieren waarop hij leed. Het is bijna moeilijk te geloven dat enig man al deze dingen moest doormaken. Beschouw deze lijst:

- 2 Korintheërs 11:23

Ingespannen arbeid	Paulus wist wat het was hard te werken voor zijn Heer.
Slagen	Paulus had striemen op zijn lichaam als gevolg van de vele zweepslagen. (Grieks <i>plege</i> : striemen)
Gevangenis	Paulus wist wat het was aan de binnenkant van een gevangenis te zitten (zie Handelingen 16:19-24). Zijn enige misdaad was dat hij Christus predikte.
Levensgevaaren	Paulus kwam dikwijls kort bij de dood. Vele malen kwam hij oog in oog met een mogelijke dood.

- 2 Korintheërs 11:24

Hoe dikwijls ontving Paulus 39 zweepslagen van de joden? Vijfmaal de 39 zweepslagen. Eén slag zou al erg genoeg geweest zijn!

- 2 Korintheërs 11:25

Hoe dikwijls werd Paulus met roeden geselsd? Drie maal. Hoe dikwijls werd hij gestenigd? Eenmaal. De meeste mensen kunnen een steniging niet navertellen! Lees Handelingen 14:19 dat ons vertelt over de steniging van Paulus. Hoe dikwijls leed Paulus schipbreuk (2 Korintheërs 11:25)? Driemaal. Bij een van deze voorvallen bracht hij een dag en een nacht in het water van de Middellandse Zee door!

- 2 Korintheërs 11:26

Hoe dikwijls vind u het woord “GEVAAR” in dit vers? Achtmaal! Paulus’ leven was constant in gevaar, maar Paulus had een grote God die hem uit al deze gevaren bevrijdde.

- 2 Korinthiërs 11:27

Paulus wist wat het was moeite hebben, pijn te lijden, hongerig en dorstig te zijn, nachten zonder slaap te hebben, kou te lijden en gebrek te hebben aan kleding.

Deze lijst is werkelijk verbazingwekkend. We moeten ons ook realiseren dat Paulus deze lijst schreef in het vroege deel van zijn bediening (ongeveer 55 n.C.). Paulus had toen nog 10 jaar lijden voor zich, en er zijn dus vele dingen waaraan hij later leed maar die niet in deze lijst van 2 Korinthiërs 11:23-27 staan opgegeven. (Een latere lijst zou nog drie bijkomende gevangenzettingen bevatten en nog één schipbreuk en vele andere dingen).

En laten we 2 Korinthiërs 12:7-10 niet vergeten. Hij leed aan een pijnlijke lichamelijke kwaal. Hem was “een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan”. (Hierover kan u hier meer lezen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Het-lijden-van-Paulus.pdf>)

Na het overdenken van zo'n lijst van lijden, zou je als volgt kunnen denken: “Paulus moet een miserabel persoon geweest zijn! Hij moet gedacht hebben aan opgeven. Hij moet gevoeld hebben dat christen-zijn en een apostel-zijn de pijn en het lijden niet waard waren”. Maar we vinden dat het tegenovergestelde waar was. Lezen we dat Paulus klaagde toen hij leed in een gevangenis te Filippi, (Handelingen 16:2-25)? Hij zong lofzangen! Ondervond Paulus bepaalde dingen die genoemd worden in Romeinen 8:35? Zeker. Konden deze dingen hem scheiden van zijn Redder? Nee. Paulus zei triomfantelijk: “Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad” (Romeinen 8:37). Te midden van dit talloze lijden was Paulus een “superoverwinnaar”! Hij was zo dankbaar voor wat de Heer Jezus Christus had gedaan voor hem dat hij bereid was voor zijn Redder door alles heen te gaan.

Het christelijke leven is niet altijd een gemakkelijk leven. Als u werkelijk gered bent dan kunnen er grote moeilijkheden in het verschiep liggen voor u. De wereld van de duivel maakt het niet altijd gemakkelijk voor een kind van God. Het pad van het lijden is het pad van vele gelovigen geweest doorheen de jaren. Is het mogelijk u te verheugen te midden van lijden (Handelingen 5:40-41)? Zij “waren verblijd dat zij waardig geacht waren, omwille van Zijn Naam smaadheid te lijden”. Wat leerde de Heer Jezus ons over hen die vervolgd en gesmaad worden (Mattheüs 5:10-12)? Dezen zijn “zalig” of gered, en hun “loon is groot in de hemelen”.

Niet enkel gaf de Heer Paulus vele gelegenheden om zich te verblijden in lijden, Hij gaf Paulus ook bijzondere voorrechten. Bijvoorbeeld: wist u dat Paulus een uitstap heeft mogen maken naar de hemel? U kan hierover lezen in 2 Korinthiërs 12:1-10. Is het mogelijk dat wij op een dag een reis zullen maken naar de hemel (Johannes 14:3, 1 Thessalonicenzen 4:13-18)? In de Opname!

6) Zijn moedige dood

Het laatste boek van het Nieuwe Testament dat Paulus schreef was 2 Timotheüs. Het werd kort voor zijn dood geschreven. Paulus was klaar om te sterven (2 Timotheüs 4:6). Paulus was niet bang om te sterven (2 Timotheüs 4:7-8). Wat betekende voor Paulus de fysieke dood, volgens Filippenzen 1:21, 23 en 2 Korinthiërs 5:8)? “Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst”, “ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste”, “wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen”. Hij keek vooruit om bij Hem te zijn die hem had gered. Zij die getrouw leven zijn dezen die gereed zijn om te sterven (zie 2 Timotheüs 4:7-8).

De man die verantwoordelijk was voor de dood van Paulus was de Romeinse keizer Nero. In het jaar 64 n.C., tijdens het bestuur van Nero, brak er brand uit in Rome. Zes dagen en nachten brandde het vuur. Het grootste deel van de stad lag in as. Het gerucht dat Nero zélf de oorzaak was van de brand deed bij de mensen van Rome een grote haat oplaaien tegen hun keizer. Om die haat van de Romeinse burgers van zich af te wenden beschuldigde Nero de christenen van het in brand steken van de stad. Deze beschuldiging was zeker een leugen, maar grote aantallen christenen werden gearresteerd en er volgde een verschrikkelijke vervolging.

Vele christenen werden gekruisigd en stierven de marteldood. Het was tijdens het bewind van deze keizer dat Paulus en Petrus gedood werden. Paulus was een Romeins staatsburger en dus kon hij

niet gekruisigd worden, maar Petrus wel. In plaats daarvan werd hij terechtgesteld met een zwaard (waarschijnlijk onthoofding).

Als u vandaag zou sterven, zult u dan bij Christus zijn? Bent u zeker? Hoe weet u dit?

7) Zijn eeuwige beloning

Wat verwachtte de getrouwe Paulus te ontvangen van zijn Heer (2 Timotheüs 4:8)? “Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad”. Paulus vertelt ons over zijn toekomstige hoop in Romeinen 8: “Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt [Gr. *axios*] tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:18). Hier wordt ons gezegd dat het lijden **niet opweegt** tegen de heerlijkheid, een uitdrukking die een toestand van onevenwicht aangeeft. Aan de ene kant van de balans hebt u een schaal met een onbeduidende hoeveelheid stof dat alle lijden in dit leven voorstelt (en Paulus had een uitgebreide lijst met allerlei soorten van lijden). Aan de andere kant van de balans hebt u een schaal met een groot stuk gietijzer dat een miljard kilo weegt. Het lijden wordt als niets in vergelijking met de eeuwige heerlijkheid!

Vergelijk dit met wat Paulus zei in 2 Korinthiërs 4: “Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg” (2 Korinthiërs 4:17). Het lijden is KORT en TIJDELIJK. De heerlijkheid die de onze zal zijn in de toekomst, is GEWICHTIG en EEUWIG.

WE MOETEN LEREN DE DINGEN TE ZIEN VANUIT HET OOGPUNT VAN DE EEUWIGHEID!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm